

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistraților • Membru al Asociației Europene a Magistraților • Membru al Alianței pentru o Justiție Europeană în România

Nr. 83/28.03.2018

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor, declarată ca fiind „de utilitate publică” prin HG nr. 530/21 mai 2008 - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociația-magistraților.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar, transmite următorul **comunicat de presă**:

Asociația Magistraților din România (AMR) susține demersul Secției pentru Judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, concretizat prin adoptarea Hotărârii nr. 237/27 martie 2018. În primul rând, în deplin acord cu Secția pentru Judecători, **AMR** își exprimă convingerea cu privire la rolul Comisiei Europene în evaluarea progreselor României în domeniul justiției, dar, în același timp, astfel cum Secția pentru Judecători a punctat, nu poate fi ignorată dezbaterea publică angajată de apariția în spațiul public a documentului purtând data de 10 octombrie 2012 și transmis Ministerului Justiției, de către Comisia Europeană.

Asociația Magistraților din România (AMR) apreciază, în mod deosebit, orice demers care vine să reafirme, pe fundamentul principiilor constituționale, necesitatea respectării garanțiilor unei justiții independente. Astfel cum **AMR** a subliniat, în repetate rânduri, independența puterii judecătorești nu este un scop în sine, nu este un privilegiu de care beneficiază judecătorii, cu titlu individual și personal, ci se justifică pe deplin prin necesitatea de a le permite să își îndeplinească misiunea.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni a confirmat, în anul 2014, independența judecătorilor ca fiind o condiție prealabilă apărării statului de drept și garantării fundamentale a unui proces echitabil, arătând, însă, și faptul că această independență poate fi compromisă de diferiți factori care riscă să aibă un impact negativ asupra administrării justiției.

Asociația Magistraților din România (AMR) nu poate susține, la acest moment și prin raportare strictă la conținutul scrisorii din data de 10 octombrie 2012, adresată Ministrului Justiției, de către Secretarul General al Comisiei Europene, mai exact prin raportare la paragrafele 18 și 20 din această scrisoare, că solicitările aduc atingere principiului independenței justiției, respectiv independenței judecătorului, astfel cum este statornicită prin art. 124 alin. (3) din Constituție.

Însă, nu este mai puțin adevărat că nu avem dreptul de a rămâne indiferenți față de acte, fapte, împrejurări, declarații, afirmații, etc., care poartă, fie și numai cu titlu potențial, germenii încălcării acestei independențe. Cu atât mai mult atunci când asemenea semne par să vină de la instituții/autorități ce ar trebui să apere independența puterii judecătorești.

O asemenea perspectivă nu înseamnă că magistrații se consideră infailibili, nici că independența puterii judecătorești este un scut față de lume și nici că ar fi o calitate personală! Ci înseamnă că avem dreptul să primim lămuriri, clarificări, explicații suplimentare înainte de a formula o concluzie și de a decide asupra acțiunilor de urmat.

Acesta este, de fapt, sensul Hotărârii nr. 237/27 martie 2018 a Secției pentru Judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum rezultă, în mod clar, din dispozitivul acestei hotărâri. CSM a stabilit „ca fiind utilă adresarea unei scrisori Comisiei Europene, în vederea lămuririi exacte a sensului solicitărilor cuprinse în paragrafele 18 și 20, aceste informații fiind de natură a înlătura orice speculații generate în această privință”. Or, un astfel de demers reflectă așteptata asumare a rolului constituțional al CSM de garant al independenței justiției.

Sunt voci care spun că aducerea în actualitate a unui document din octombrie 2012 nu își are rostul, de vreme ce au trecut mai mult de 5 ani de când a fost trimis Ministrului Justiției. Ar trebui să fie, într-adevăr, o preocupare a noastră, magistrați și CSM, faptul că, la acea vreme, nu au existat reacții care să fi reflectat nevoia de lămuriri, prin raportare la solicitările Secretarului General al Comisiei Europene (sau au fost atât de pale încât nu ne-au rămas în memorie), înainte de orice răspuns.

În replică față de opinia mai sus menționată, o întrebare îndreptățită se ridică: este de ajuns să treacă timpul ca să se dregă de la sine problemele ținând de independența justiției și de funcționarea sistemului judiciar??

Din paragrafele 17, 18, 20 ale scrisorii Comisiei Europene, pot fi observate chestiuni care ar trebui să își găsească răspunsul concret. Progresele pe care autoritățile române le înregistrează în îndeplinirea obiectivelor de referință prevăzute în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare (MCV) se apreciază (și) prin rapoarte/informații asupra unor cauze aflate pe rolul instanțelor? Al treilea obiectiv de referință din cadrul MCV se referă la cercetări profesioniste și imparțiale cu privire la acuzațiile de corupție la nivel înalt. Analiza îndeplinirii acestui obiectiv înseamnă analiza unor dosare aflate pe rolul instanțelor, deci a unor cauze în care nu a fost încă pronunțată o hotărâre definitivă? Pe baza căror criterii se face selecția acestor cauze? Monitorizarea îndeplinirii obiectivelor MCV din domeniul justiției are în vedere tendințe legislative, instituționale și evoluția jurisprudenței, prin raportare la hotărâri definitive, sau are în vedere și cazuri concrete, respectiv evaluări personalizate în legătură cu cauze aflate pe rolul instanțelor? Această din urmă abordare nu nesocotește fundamentul celui de-al treilea obiectiv de referință MCV care vizează cercetări „profesioniste și imparțiale”? Evoluția performanței globale a sistemului judiciar și evaluarea progreselor înregistrate în domenii cum ar fi coerența și eficiența procesului judiciar înseamnă monitorizarea unor cauze concrete? Înseamnă interogări asupra pașilor procedurali pe care parchetul îi așteaptă sau îi are în vedere cu privire la cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată?

AMR arată că aceste întrebări nu pot fi dissociate de principiul independenței justiției la care, de altfel, a făcut referire expresă Președintele Comisiei Europene, în comunicatul de presă din 18 iulie 2012, după adoptarea Raportului MCV privind România. În acest sens, domnia sa a subliniat că, în continuare, se va examina dacă au fost abordate preocupările Comisiei privind statul de drept și independența sistemului judiciar.

**Asociația Magistraților din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**